

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Dariny Ličkovej v právnej veci žalobkyne **JUDr. E.**, S.B., správkyne konkurznej podstaty úpadcu M.M., V.S., IČO: X., zastúpenej advokátkou JUDr. H.H., V.B. proti žalovanej **JUDr. Ing. Z.D.**, súdnej exekútorke, E.R.S., IČO: X., zastúpenej advokátkou JUDr. S., P.S., **o určení, že popretá pohľadávka nie je zistená**, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 19. februára 2008, č.k. 9 Cbi 25/06-54, takto

r o z h o d o l:

Napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave z 19. februára 2008, č.k. 9 Cbi 25/06-54 sa **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozhodnutím určil, že vykonateľná pohľadávka prihlásená žalovanou v konkurznom konaní vo veci úpadcu M.M., V.S., IČO: X., sp. zn.

11K91 /04 v popretej výške 471 748,-- Sk nie je zistená. Súčasne uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni na účet jej právnej zástupkyne 16 487,20,-- Sk náhradu trov konania.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 11K 91/04 z 13. decembra 2005, bol na majetok dlžníka M.M., S., IČO: X. vyhlásený konkurz. Za správkyňu konkurznej podstaty bola ustanovená JUDr. E.. Žalovaná konkurznom prihláškou č. 7 zo 17. februára 2006 prihlásila peňažnú pohľadávku vo výške 586 891,-- Sk. Na prieskumnom pojednávaní konanom 20. februára 2006 správkyňa konkurznej podstaty poprela vykonateľnú pohľadávku v sume 471 748,-- Sk s odôvodnením, že ide o duplicitne prihlásenú pohľadávku veriteľa S., pobočka S.. Zostatok pohľadávky vo výške 115 143,-- Sk poprela z dôvodu, že ak sa v exekúcii speňažil majetok, sú trovy exekúcie pohľadávkou proti podstate v zmysle § 14 ods. 1 písm. e) zákona o konkurze a vyrovnaní. Nakoľko v danom prípade ide v čiastke 471 748,-- Sk o vykonateľnú pohľadávku, domáhala sa žalobkyňa - správkyňa konkurznej podstaty žalobou o určenie, že vykonateľná pohľadávka prihlásená žalovanou - exekútorkou v konkurznom konaní vo veci úpadcu v popretej výške 471 748,-- Sk nie je zistená.

Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil s argumentáciou žalobkyne. Dôvodom popretia pohľadávky z jej strany bola skutočnosť, že sporná suma 471 748,-- Sk bola súčasťou pohľadávky prihlásenej veriteľom S., pobočka S.. Tento pohľadávku prihlásil z titulu nezaplateného poistného a penále celkom vo výške 655 764,-- Sk. Pohľadávka bola na prieskumnom pojednávaní konanom dňa 20. februára 2006 žalobkyňou čo do právneho dôvodu uznaná v celom rozsahu. Pohľadávku uplatnenú žalovanou - súdnou exekútorkou žalobkyňa poprela ako duplicitne prihlásenú. Krajský súd dospel k záveru, že danom prípade súdna exekútorka nebola osobou aktívne legitimovanou na podanie prihlášky do konkurzu za samotného veriteľa, t.j. S..

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. podľa zásady úspešnosti v konaní. Úspešnej žalobkyni priznal náhradu trov, pozostávajúcich z odmeny za právne zastúpenie a zaplateného súdneho poplatku za návrh.

Proti tomuto rozhodnutiu podala žalovaná odvolanie. Podľa odôvodnenia odvolania žalovaná 17. februára 2006 prihlásila do konkurzného konania vykonateľnú pohľadávku vo výške 15 572,-- Sk, ktorá bola predmetom exekučného konania vedeného pod sp. zn.

EX 699/2000, vykonateľnú pohľadávku vo výške 23 619,-- Sk, ktorá bola predmetom exekučného konania vedeného pod sp. zn. EX 466/2000 a napokon vykonateľnú pohľadávku vo výške 432 557,-- Sk, ktorá bola predmetom exekučného konania vedeného pod sp. zn. EX 747/2003. Na prieskumnom pojednávaní konanom 20. februára 2006 žalobkyňa poprela prihlásenú pohľadávku vo výške 471 748,-- Sk, a to z dôvodu, že táto pohľadávka bola duplicitne prihlásená. Prihláseniu vyššie uvedenej pohľadávky predchádzala konkurzná prihláška z 8. februára 2006 veriteľa S., pobočka S. v celkovej výške 655 764,-- Sk. Žalovaná mala za to, že zo strany žalobkyne prišlo k nesprávnemu výkladu § 23 Zák. č. 328/1991 Zb. v znení neskorších právnych predpisov, ktorého znenie neumožňuje dôvod popretia vykonateľnej pohľadávky použiť formálny nedostatok písomného podania - prihlášky, ako je duplicita. Výklad citovaného ustanovenia umožňuje popierať pravosť, výšku a poradie prihlásenej pohľadávky. Z prihlášky vo výške 471 748,-- Sk nebolo zrejmé, kto takéto podanie robí v zmysle § 42 O.s.p. a absentovalo i riadne poverenie, resp. splnomocnenie na vykonanie takéhoto úkonu. Nepochybné nebol teda daný žiadny dôvod k tomu, aby žalobkyňa po riadnom preskúmaní vyššie uvedeného podania toto vôbec zaradila do zoznamu konkurzných prihlášok v časti prihlásenej pohľadávky veriteľa S.. Na takúto prihlášku zo strany žalobkyne nebol žiadny dôvod prihliadať. Žalovaná ďalej namietala, že nie je nositeľkou práva či právneho vzťahu k vykonateľnej pohľadávke vo výške 471 748,-- Sk, ktorá bola žalobkyňou popretá a ktorá je vykonateľná na základe platobného výmeru č. 1509/2000/KK z 5. júna 2000, platobného výmeru č.1203/2000/KK z 1. marca 2000 a platobného výmeru č. 3115/2001/KK z 23. apríla 2001, vydaných subjektom S., pobočka S.. Napokon sama žalobkyňa úplne totožnú vykonateľnú pohľadávku, prihlásenú na základe úplne zhodných vykonateľných titulov vydaných subjektom S., pobočka S., na prieskumnom pojednávaní v uplatnenej výške v celom rozsahu uznala, avšak subjektu, ktorý pohľadávku prihlásil 8. februára 2000. Konanie žalobkyne považuje za zmätočné, lebo táto v podstate nerozporuje vykonateľnú pohľadávku ako takú, pretože vykonateľnosť tejto pohľadávky sama priznáva inému subjektu. Žalobkyňa má len výhrady voči osobe veriteľa, ktorý predmetnú pohľadávku prihlásil, voči žalovanej nenamieta vykonateľnosť rozhodnutia ako takého. Žalovaná tiež namietala nezrozumiteľnosť a neurčitosť petitu, lebo pohľadávka vo výške 471 748,-- Sk, ktorej vznik odôvodňujú vyššie uvedené vykonateľné platobné výmery, bola už žalobkyňou raz uznaná. Žiadala, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žiadala napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne. K dôvodom odvolania poukázala na ustanovenia § 14 ods. 1 písm. d/ a § 20 zákona o konkurze a vyrovnaní. Namietala, že sa podľa § 20 ods. 8 zákona o konkurze a vyrovnaní nepovažuje za prihlášku podanie, ktoré nie je datované a podpísané, alebo ktoré neobsahuje meno veriteľa. Prihláška žalovanej však tieto formálne náležitosti spĺňala, správkyňa konkurznej podstaty bola teda povinná zaradiť ju do zoznamu konkurzných pohľadávok. Žalovaná však každou prihláškou (tromi prihláškami zo 16. februára 2006) prihlásila vždy naraz pohľadávku s príslušenstvom titulom trov exekúcie. Prihlášky obsahovali datovanie, podpis a meno veriteľa. Žalovaná neprihlásila pohľadávky v mene oprávneného. Naopak z písomných podaní bolo zrejmé, že ich robí žalovaná, navyše ako veriteľka. Každou prihláškou prihlasovala v časti aj pohľadávky ako trovy exekúcie, takže na takéto prihlášky bol dôvod prihliadať. Mala tiež za to, že súdna exekútorka v tomto prípade nie je osobou aktívne legitimovanou na podanie prihlášky do konkurzu za veriteľa. Exekútor bez osobitného poverenia veriteľom nie je oprávnený prihlasovať pohľadávku veriteľa do konkurzu. Prihlasovanie pohľadávky nespadá do činnosti exekútora podľa Exekútorského poriadku. Na prieskumnom pojednávaní žalobkyňa ako správkyňa konkurznej podstaty poprela pohľadávku vo výške 471 748,-- Sk, lebo nebolo možné uznať tú istú pohľadávku v prospech dvoch veriteľov ako oprávnenú podľa hmotného práva. Nakoľko išlo o vykonateľnú pohľadávku, v zmysle § 23 ods. 3 zákona o konkurze a vyrovnaní ak ju správkyňa poprela, ako žalobkyňa musela toto stanovisko uplatniť na súde.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec v medziach odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a § 214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

Podľa obsahu spisu žalovaná podľa § 20 zákona o konkurze a vyrovnaní troma prihláškami zo 16. februára 2006 prihlásila peňažné pohľadávky spolu s trovami exekúcie. V každej prihláške identifikovala pohľadávku tak, že ide o vykonateľnú pohľadávku veriteľa S. Bratislava, pobočka S. (boli vydané právoplatné platobné výmery), na ktorú na návrh oprávneného sa vedie v jej Exekútorskom úrade v S. exekučné konanie na základe poverenia vydaného Okresným súdom S.. Ku každej prihláške predložila platobný výmer, upovedomenie o začatí exekúcie a listy vlastníctva ako dôkazy o existencii exekučného záložného práva.

Z uvedených prihlášok bolo nepochybné zjavné, že prihlášky spĺňali náležitosti potrebné na prihlásenie pohľadávky voči úpadcovi. Podaním prihlášky sa žalovaná stala konkurznou veriteľkou (v zmysle procesnom). Preto žalobkyňa bola povinná žalovanú zapísať do zoznamu veriteľov a prihlásené pohľadávky zapísať do zoznamu prihlásených pohľadávok zostaveného žalobkyňou.

Prihlásené peňažné pohľadávky žalovanou boli predmetom prieskumného pojednávania 20. februára 2006, na ktorom žalobkyňa poprela ich právny dôvod. Pretože časť prihlásených peňažných pohľadávok boli pohľadávky vykonateľné, bolo podľa § 23 ods. 3 zákona o konkurze a vyrovnaní povinnosťou žalobkyne podať predmetnú určovaciu žalobu voči veriteľke žalovanej, ktorá túto vykonateľnú pohľadávku prihlásila.

Súd prvého stupňa vecne správne konštatoval, že žalovaná nebola osobou aktívne legitimovanou na podanie prihlášky.

Je nepochybné, že žalovaná v časti týkajúcej sa prihlásených vykonateľných peňažných pohľadávok nebola veriteľkou podľa hmotného práva voči úpadcovi, pretože úpadca nemal voči nej žiaden záväzok.

Veriteľom úpadcu bol iný právny subjekt, a to S., pobočka S., H., ktorý podal pred vyhlásením konkurzu návrh na výkon práva voči svojmu dlžníkovi (teraz úpadcovi) exekúciou. K jeho uspokojeniu v exekučnom konaní z dôvodu vyhlásenia konkurzu nedošlo, pretože vyhlásením konkurzu podľa § 14 ods. 1 písm. e/ zákona o konkurze a vyrovnaní nebolo možné viesť výkon rozhodnutia. Exekučné konanie podľa § 14 ods. d/ cit. zákona bolo prerušené. Tento veriteľ svoje vykonateľné pohľadávky prihlásil do predmetného konkurzného konania a tieto boli v konkurznom konaní zistené podľa § 23 ods. 1 cit. zákona.

Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom žalobkyne uvedenom vo vyjadrení k odvolaniu v tom, že žalovaná nebola vlastníkom pohľadávky. Bola len poverená z titulu výkonu práva exekúciou, v prospech veriteľa podať prihlášku pohľadávky do konkurzného konania. Žalovaná nemala voči úpadcovi peňažnú pohľadávku.

Ak súd prvého stupňa žalobe vyhovel a určil, že vykonateľná pohľadávka prihlásená žalovanou v sume 471 748,-- Sk nie je zistená, tak rozhodol vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného podľa § 219 O.s.p. napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil.

Žalobkyňa mala v odvolacom konaní úspech, má preto podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobkyni však v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, a preto odvolací súd jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u ě n i e: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 19. februára 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.